

СЕРГІЙ ЛАБАЗЮК: «ГОЛОВНЕ – ДАТИ ЛЮДЯМ РОБОТУ. ЕКОНОМІКА МАЄ ПРАЦЮВАТИ.

ВІД РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ ЗАЛЕЖАТЬ УСІ СФЕРИ ЖИТТЯ. ПРОТЕ НИНІ УКРАЇНЬСЬКА ЕКОНОМІКА ПЕРЕЖИВАЄ ДУЖЕ НЕПРОСТІ ЧАСИ. ЧИ Є ВИХІД З ЦІЄЇ СКЛАДНОЇ СИТУАЦІЇ, НА ЩО СПОДІВАТИСЯ? - ПРО ЦЕ ВЕДЕМО РОЗМОВУ З НАРОДНИМ ДЕПУТАТОМ УКРАЇНИ СЕРГІЄМ ЛАБАЗЮКОМ.

- У світі триває економічна криза, спричинена наслідками карантину. На жаль, Україна теж зазнала значних втрат. Лише за другий квартал реальна економіка впала на 11,4 відсотка. Якщо казати простіше, за цей період ми втратили майже 32 мільяр-

ди доларів США. Наслідки такого падіння відчуємо приблизно на початку грудня. Мова йде про масове банкрутство підприємств малого та середнього бізнесу і можливість значної девальвації гривні, зростання безробіття і цін.

Тож головне завдання

сьогодні - врятувати економіку. Без неї не буде країни. В першу чергу, треба врятувати галузі, що додають більше всього до національного ВВП: сільське господарство і гірничо-металургійний комплекс. Необхідно надати масштабну фінансову і пільго-

ву підтримку малому та середньому бізнесу, стимулювати самозайнятість населення. На жаль, бізнес так і не дочекався потужної державної підтримки.

Продовження на стор. 2

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ

СПІВПРАЦЯ

З ПОВАГОЮ ДО ПАЙОВИКІВ

стор.3

РОБОЧІ БУДНІ

УРОЖАЙ ОСІННІХ САДІВ

стор.4

РОЗВИТОК

НОВІ ПЕРСПЕКТИВИ У ГАЛУЗІ СВИНАРСТВА

стор.5

ТУРБОТА

З ДОБРИМИ ПОБАЖАННЯМИ – У КРАЇНУ ЗНАНЬ

стор.6

ПАЙОВИКИ

ЇЙ НЕБАЙДУЖЕ ЖИТТЯ КОМПАНІЇ

стор.7

АКТУАЛЬНО

ТРИВАЮТЬ ОСІННІ ЖНИВА

ГРУПА КОМПАНІЙ «VITAGRO» ПРОДОВЖУЄ ЗБИРАТИ ПІЗНІ ЗЕРНОВІ КУЛЬТУРИ.

Практично два тижні відділили завершення збирання ранніх зернових від початку жнив пізніх зернових. Усі кластери компанії активно включилися у черговий етап осінньо-польових робіт.

Про це розповідає генеральний директор Групи компаній «VITAGRO» Петро Лабазюк:

- Розпочинали обмолот сої, соняшника з кластерів «Товтри», «Центральний», і сьогодні вже в кожному кластері компанії збирають ці пізні зернові культури. Цього року їх врожайність менша у порівнянні з минулим роком. Далися взнаки складні погодні умови, які негативно вплинули на розвиток культур. Трохи ліпша

ситуація у кластері «Волинь», де погодні умови були дещо іншими, - розповідає Петро Петрович. - Збираємо врожай відповідно до планів. Якщо випадуть дощі, як прогнозують синоптики, то роботи, зрозуміло, призупиняться. Та, сподіваємось, з ними впораємось вчасно.

Керівник компанії каже, що на збиранні врожаю пізніх зернових техніка задіяна максимально, усім необхідним механізатори забезпечені.

Паралельно зі збиранням сої та соняшника аграрії займаються посівом озимої пшениці. Станом на 25 вересня з 12 тисяч гектарів, відведених під цю культуру, по-

сіяли більше половини.

Серед поточних завдань – підготовка ґрунту під майбутній посів ячменю, кукурудзи, сої. Ведеться й догляд за посівами озимого ріпаку. Кілька дощів у серпні пішли на користь, сходи дружні та рівні.

За словами Петра Лабазюка, збирання кукурудзи аграрії компанії розпочнуть у жовтні. А нині ведеться робота з формування технічних карт, планів і складання бюджету на наступний рік.

СЕРГІЙ ЛАБАЗЮК: «ГОЛОВНЕ – ДАТИ ЛЮДЯМ РОБОТУ. ЕКОНОМІКА МАЄ ПРАЦЮВАТИ.

Закінчення. Початок на стор. 1

- Чи можемо ми в умовах кризи розраховувати на підтримку ззовні, наприклад, від Міжнародного валютного фонду?

- А ви багато бачили позитивних змін в Україні, які відбулися за допомогою МВФ? Згадайте хоча б антисоціальну, так звану «тарифну реформу» 2015 року. Після початку війни з Росією ВВП України обвалився на 25 відсотків. Економіка перебувала в кризі. І саме в цей момент під тиском МВФ влада збільшила тарифи в 3-5 разів і переклала всі проблеми ЖКГ на плечі простих людей, які в цей час боролися за виживання. А чого варта земельна реформа, яку нам нав'язав МВФ?! Закон ухвалили, президент його підписав, але він є повністю неробочим.

Замість ринку землі буде лише земельне рейдерство і дерібан української землі транснаціональними компаніями.

Так звана «допомога МВФ» - зовсім не варіант для України. Тут лише ми самі собі можемо допомогти. Україні за 2-3 роки слід повністю відмовитися від кредитів МВФ і перейти до політики економічного патріотизму.

- Про що саме йдеться? Економічний патріотизм - досить нове поняття для українців. Такого в нас точно ще не було.

- Це - пріоритетна підтримка вітчизняного виробника через надання податкових пільг, дешевих і довгострокових (до 25 років) кредитів та привілеїв на публічних закупівлях. Така економічна політика дозволить підтримати український бізнес та допомогти йому із найменшими втратами пережити цю важку кризу. Необхідно збільшити і підтримку вітчизняних експортерів, які забезпечують не лише робочі місця, а й постачання іноземної валюти в Україну. Сьогодні це вкрай важливо, адже значне коливання курсу завжди має негативні наслідки для економіки: починається паніка й інфляція.

- У Верховній Раді розпочався бюджетний процес. На вашу думку, яким буде бюджет 2021 року? Чи допоможе він подолати Україні виклики, про які ви згадали?

- З бюджетом 2021 року є велика проблема. Влада хоче закласти в нього підвищення мінімальної зарплатної плати. Скажіть, чи багато підприємств у кризу зможуть сплачувати підвищену зарплату і податки? У бізнесу просто не вистачить коштів, аби розплачуватися за популізм влади! Що зробить держава? Як завжди у нас буває, - почне силоміць вибивати гроші з бізнесу. У відповідь той піде або в тінь, або просто закрийється, тому що не вигідно працювати.

Економічний розвиток, безперечно, пов'язаний з хорошою освітою. Саме тому ми опрацьовуємо з ОДА перелік об'єктів дошкільної та загальної середньої освіти Хмель-

ниччини, які потребують реконструкції та капітального ремонту. Загалом в нашому регіоні 741 ДНЗ та 620 ЗОШ. Серед ДНЗ - 41 об'єкт потребує капремонту на суму понад 110 мільйонів гривень. Серед ЗОШ - 84 об'єкти, для ремонту яких треба понад 410 мільйонів гривень. І це під час пандемії! А ще треба дістати десь кошти на комп'ютери для дистанційного навчання та засоби захисту.

Що ж запропонував Уряд у проекті Держбюджету? Для ремонту шкіл - ніяких коштів. У нас є Фонд регіонального розвитку, але перемогти у відборі майже нереально, та й подавати заявку треба фактично за два роки. То що діти мають сидіти під дірявим дахом? Звісно ні.

Ми будемо вносити зміни в бюджет і закладати окрему субвенцію для ремонту ДНЗ та ЗОШ, щоб обладміністрації на місцях організовували оперативний розподіл коштів вже навесні, а не чекали рік.

Неодноразово я говорив про необхідність державної підтримки АПК. Вона повинна бути у розмірі не менше одного відсотка ВВП, а на сьогодні - 0,2% ВВП, або й того немає.

- А що, на вашу думку, треба змінювати в соціальній політиці?

- По-перше, нам необхідно врятувати економіку від некерованої кризи. Якщо це завдання буде виконане, ми гарантовано зможемо казати, що всі базові соціальні виплати, включаючи пенсії, будуть платитися без затримок і в повному обсязі.

По-друге, відновлена соціальна справедливість має врівноважити українське суспільство. Сьогодні влада каже, що лікарі - герої, а відколи діти пішли до школи, то й вчителі - теж герої. А чи підняли їм зарплату? Чи застрахували їх здоров'я на випадок захворювання на ковід? Всі відповіді - ні. Принципово новий підхід - зміна тарифних сіток в освіті й охороні здоров'я. Це гарантуватиме лікарям та вчителям достойний рівень доходів. Плюс вони мають отримувати від держави вагомий соціальний пакет.

Щодо пенсіонерів, сьогодні немає фінансової можливості сильно підняти пенсії, але ми можемо і маємо підвищити мінімальну пенсію до рівня, вищого за фактичний прожитковий мінімум.

Також, незважаючи на кризу, маємо підняти розмір допомоги по народженню дитини: на першу дитину - до 70 тисяч гривень, на другу - до 120 тисяч гривень, на третю і кожну наступну - до 150 тисяч гривень.

З ПОВАГОЮ ДО ПАЙОВИКІВ

- Із завершенням жнив ранніх зернових плавно перейшли до наступних – збирання пізніх зернових і комплексу інших польових робіт, - розповідає заступник керівника «Агрохолдингу «Зоря» Анатолій Наумець. - Підготували площі й успішно справилися з посівом озимої пшениці. Обмолочуємо сою, соняшник - усі роботи ведуться за планом.

Згадує Анатолій Віталійович про те, що агрохолдинг завершує видачу паїв. У переважну більшість населених пунктів вже розвезли зерно, у решту - доставлять найближчим часом. Пайовики висловлюють задоволення, що зерно сухе, чисте, що його можна використовувати і для посіву на домашніх ділянках.

- Ми постійно підтримуємо своїх пайовиків, намагаємося знаходити спільну мову, йти назустріч побажанням людей. Свої стосунки будуємо на взаєморозумінні та злагоді, - підкреслює Анатолій Наумець.

***

Про завершальний етап розрахунків з пайовиками говорить і керуючий кластеру «Волинь» Олег Шаргородський.

- Переважно у цьому році наші пайовики брали виплати грошима. Але окремі бажали отримати їх зерном. Зерно видаємо якісне - чисте, сухе, і ті, хто надав перевагу цьому виду розрахунків, задоволені. Крім того, розвезли пайовикам 1760 мішків цукру. Кожен вибирає, що для нього вигідніше, - додає Олег Станіславович.

А щодо врожаю сої, соняшника, який збирає «Волинь», то керівник каже, що він - на рівні минулого року. У цьому регіоні погода була не такою примхливою, як в інших, тому посіви не надто постраждали. Зерно пізніх зернових для очищення та зберігання доставляють на елеватор компанії «VITAGRO».

ЗБИРАЮТЬ ПІЗНІ ЗЕРНОВІ

Як і всі кластери Групи компаній «VITAGRO», «Центральний» активно включився у збирання пізніх зернових культур – сої та соняшника.

За словами головного агронома кластеру «Центральний» Івана Добжанського, показники врожайності сої поступаються минулорічним. Весняні приморозки, пізніше – відсутність дощів негативно позначилися на сходах. Через те показник врожайності став нижче очікуваного, в середньому 26 центнерів з гектара.

Кажуть, що збирання соняшника триватиме й наступного місяця. А на перших обмолочених площах врожайність культури складає 32 центнери з гектара.

Днями завершили на полях кластеру посів озимої пшениці. Крім того, готують ґрунт під весняний посів ярих культур.

Іван Добжанський згадує і про те, що мали змогу випробувати в роботі нові сівалки. До прикладу, фірми-виробники дали можливість аграріям посіяти озимий ріпак, озиму пшеницю сучасними сівалками «Мзури» та «Амазон-Прем'єра». Їхню ефективність оцінюватимуть пізніше. Завдяки такій ось співпраці з виробниками «VITAGRO» і вдається купувати високоякісну сільськогосподарську техніку.

Зразком якої є й комплекс «Холмер», який призначений для внесення органічного добрива на поля. Нещодавно, після роботи у Гвардійському, його застосовували на площах, які обробляє кластер «Центральний».

Спеціалісти агрономічної служби кластеру схвально оцінюють роботу цієї нової техніки.

У ТУРБОТІ ПРО ВРОЖАЙ І ПРО ГРОМАДИ

Чи не найбільші площі під озимий ріпак відвели у кластері «Полісся». І нині аграрії ведуть догляд за посівами цієї культури.

- Бачимо, сходи гарні, рівномірні. Будемо сподіватися, ніщо не перешкоджатиме їх нормальному розвитку, - каже керівник кластеру Володимир Корнійчук.

Він розповідає, що успішно справився кластер з посівом озимої пшениці, під яку відвели майже дві тисячі гектарів площ. Вперше посіли на території Острозького району озиме жито. Раніше цю культуру вирощували лише кластер «Зоря» та «Волинь». Можливо, надалі практикуватимуть її вирощування у «Поліссі», все залежить від кінцевого результату.

Серед поточних завдань – оранка та глибоке рихлення ґрунту, внесення добрив на площах, де сіятимуть ярі культури.

Володимир Костянтинівич відзначає роботу всіх служб кластеру у ці відповідальні дні жнив пізніх зернових. Зокрема, й працівників току, лабораторії, які ретельно стежать за якістю зерна, що

доставляють з полів.

Практично завершили у кластері розрахунки з пайовиками, і відгуки людей – позитивні. За бажанням вони отримали зерно або кошти.

Висока відповідальність «VITAGRO» перед громадянами виявляється в реалізації соціальних проектів. До прикладу, в Острозькому районі біля ФАП у селі Колом'є завдяки компанії встановили водонапірної башти на території Кутянківської сільської ради, виділили кошти для ремонту НВК та ЗОШ, що в Межиріцькій сільській раді, а в Білівській для потреб села придбали водяний насос. Допомога Ізяславській райлікарні, навчальним закладам і, зокрема, першокласникам, церковним громадам, підтримка усіх громад, на території яких працює компанія, з початку 2020 року обчислюється значними сумами. Недаремно за високу громадську позицію, активність, добросовісність багатьох працівників «VITAGRO» - кандидатів у депутати на місцевих виборах, люди готові підтримати своєю довірою.

КОМПЛЕКС РОБІТ У «ТОВТРАХ»

Широкий комплекс осінньо-польових робіт проводять у кластері «Товтри».

Як інформує керівник кластеру Анатолій Степчук, вже завершують обмолот сої. На Чемеровеччині врожайність культури вища, ніж у Кам'янець-Подільському районі, де через складні погодні умови посіви сої примерзли, відповідно – були зрідженими.

Триває обмолот соняшника, врожайність якого майже на рівні минулого року.

Водночас на полях кластеру ведуть догляд за посівами озимого ріпаку, сіють озиму пшеницю. Під цю культуру цього року у кластері відведуть майже дві тисячі гектарів площ. Крім того, готують ґрунт, вносять органічні добрива під майбутній посів культур.

- Працюємо за планом, виконуємо усі завдання поточного періоду, які стоять перед аграріями, - підсумовує Анатолій Степчук.

І ДОСВІДЧЕНИМ Є ЧОМУ ПОВЧИТИСЯ

Якщо працюєш чесно, добросовісно, не лінуєшся, то в кожному колективі матимеш повагу і почуватимешся комфортно, переконаний Радіон Свиляр, агроном Поповецького відділку Групи компаній «VITAGRO».

У Радіона Миколайовича – багатий досвід роботи в сільському господарстві. Після закінчення Кам'янець-Подільського сільгоспінституту працював агрономом та головним агрономом у господарствах Летави, Пукляків, Жабинець Чемеровецького району. Має досвід роботи в одній з крупних аграрних компаній. У Групі компаній VITAGRO Роман Свиляр працює не так давно, та каже, що навіть досвідченим аграріям тут є чому повчитися.

- Насамперед, вражає сучасна техніка, у якій стільки можливостей. Для агрономів запроваджено стільки цікавих новацій, адже інформацію можемо збирати вже навіть за допомогою дронів. З першого погляду видно, що всі процеси добре налагоджені, дуже висока організація праці. Потреби агрономічної, технічної служб повністю забезпечують, - ділиться враженнями агроном.

Свого часу батьки Радіона, медики за освітою, наполягали, щоб і син пішов їхнім професійним шляхом. На подив усім, він обрав агрономію і ніскільки про це не шкодує.

- Агрономія – дуже цікава наука, а у нинішні часи – особливо. Вона постійно розвивається, рухається вперед, і ми маємо бути в курсі всіх новацій, щоб застосувати їх на своїх полях, - додає Радіон Миколайович.

І зразу згадує про роботи, які тривають на полях Поповецького відділку. Агроном розповідає, що сили спрямовують на обмолот сої. Паралельно проводять підготовку ґрунту під посів озимої пшениці.

- У залежності від площ, збираємо 2800 – 3200 тонн сої з гектара. Усі працівники докладають зусиль, щоб вчасно зібрати врожай. Бо ж далі перейдемо ще й на поля з соняшником, кукурудзою. Поки немає дощів, треба максимально використати цей час.

Вчасно та якісно зібрати врожай пізніх зернових націлений весь колектив Поповецького відділку.

УРОЖАЙ ОСІННІХ САДІВ

ЗНАЧНО КРАЩИЙ, НІЖ МИНУЛОГО РОКУ, УРОЖАЙ СЛИВ ЗІБРАЛИ В САДАХ ГРУПИ КОМПАНІЙ «VITAGRO».

- Урожай цього року нас порадував, бо він майже вдвічі більший, ніж торік, - розповідає головний агроном саду Олександр Баран.

Частину урожаю вже встигли продати, і зараз триває реалізація смачних фруктів.

На збиранні слив працювали десять бригад, переважно – це жителі ближніх сіл, які працевлаштовуються на сезонні роботи в саду. Окремі з них працюють сім'ями, дякуючи за можливість отримувати хорошу заробітну плату вдома, не шукаючи заробітків закордоном.

Крім того, в садах сіл Свіршківці Чемеровецького району та Великі Жеребки Волочеського району роз-

почали збирання яблук. На жаль, весняні заморозки негативно позначилися на врожаєві. З усього видно, він буде нижчим за минулорічний. Окремі сади суттєво постраждали від різкого зниження температури. Втім усі бригади стараються якісно зібрати увесь урожай яблук.

А у Великих Жеребках на Волочищині готують площі під новий сад. У перспективі планують висадити 60 гектарів плодівих дерев. Проте допоки роблять розмітку на 15 гектарах. Одразу ж монтуватимуть шпалеру під градобійну сітку.

Використовуючи погодні дні, працівники саду не припиняють робіт ні у вихідні, ні у святкові дні.

Завершуючи посів озимої пшениці, аграрії кластеру «Хмельницький» постійно слідкували за прогнозом погоди. В землі бракує вологи, яка зараз так необхідна. І хоч синоптики дають втішні прогнози, як буде насправді, ніхто не знає.

Через непрості кліматичні умови нижчою цього року стала врожайність сої. Та відомо, що кожна справа аграріїв супроводжується надією. Тож під час посіву озимої пшениці сподіваються, що їхні зусилля не будуть змарновані, що наступного літа порадує їх високі врожаї.

Триває збирання соняшника, і з цими роботами планують впоратися до середини жовтня.

Керівник кластеру Віктор Басистюк повідомляє, що справилися вже із заготівлею силосу. Для молочно-тваринницьких ферм в селі Остапківці заготовили понад 10 тисяч тонн силосу.

З НАДІЄЮ НА КРАЩЕ

НОВІ ПЕРСПЕКТИВИ У ГАЛУЗІ СВИНАРСТВА

КОМПАНІЯ «VITAGRO» ВХОДИТЬ ДО 10-КИ ЛІДЕРІВ ВІТЧИЗНЯНОГО РИНКУ ЗА ОБСЯГАМИ УТРИМУВАНОГО МАТОЧНОГО ПОГОЛІВ'Я ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ТОВАРНИХ СВИНЕЙ ЗАБІЙНИХ КОНДИЦІЙ. ПРО НОВІ ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВЕЛИ РОЗМОВУ З ДИРЕКТОРОМ ДЕПАРТАМЕНТУ СВИНАРСТВА ГРУПИ КОМПАНІЙ «VITAGRO» ДМИТРОМ ДУБОВІКОВИМ.

- Що спонукало компанію почати займатися племінною справою?

- Насамперед, прагнення не залежати від коливання цін на генетику. Як відомо, вартість племінних свиней постійно зростає завдяки попиту з боку Китаю, який відновлює поголів'я, втрачене через АЧС. Враховуючи обсяг цього ринку, така тенденція збережеться надовго. Наше ж підприємство, постійно розвиваючись та нарощуючи поголів'я свиней, не хоче залежати від зовнішніх факторів. Відкриття нових комплексів формує потребу в молодняку, як для комплектації нових ферм, так і для ремонту наявного поголів'я. Саме тому вирішили мати власний нуклеус в Україні.

Інвестуючи в цей напрям, зрозуміли, що можемо запропонувати і ринку якісне поголів'я. Підприємство не змінює основний профіль — і надалі займатиметься виробництвом товарної свинини. Водночас будемо готові постачати племінних тварин канадської генетики для ринку.

- Підприємство — перше в Україні завезло та почало працювати з канадською генетикою. Чим зумовлений вибір?

Свині канадської генетики відрізняються міцнішою конституцією і менш примхливі. При цьому компанія-постачальник декларує високі виробничі результати та показники продуктивності. Щоб переконатися в їх достовірності, відвідали кілька ферм у Канаді. Вітчизняним виробникам не доведеться їхати так далеко — зможуть познайомитися з цією генетикою на наших виробничих майданчиках.

Ще один аргумент на користь канадської генетики — високі смакові якості свинини. І хоча вітчизняний ринок усе ще функціонує за радянським підходом — з виробником розраховуються за кількість реалізованих кілограмів живця, а не за якість туші, переконані, споживач буде надавати перевагу м'ясу з кращими смаковими показниками, якщо матиме вибір.

- З якої кількості стартує поголів'я?

- Сьогодні маємо 650 чистопорід-

них свиноматок породи Велика Біла. Це перший крок до реалізації плану значно наростити маточне поголів'я підприємства упродовж найближчих років. Один з основних викликів його реалізації — мати команду фахівців, яка вміє працювати з тваринами. І хоча свині канадської генетики прості в управлінні та догляді, базова підготовка все ж потрібна. Тому розмірковуємо над тим, щоб на базі нашого господарства організувати школу для навчання персоналу. Завдяки такому підходу кожне підприємство, яке матиме бажання придбати канадську генетику, зможе отримати необхідні знання і супровід.

- Отже, частина ферм продовжуватиме працювати з данською генетикою, а решта — з канадською?

- Так, генетики різні, але потужності новозбудованого комбікормового заводу дають можливість одночасно виробляти широкий спектр рецептур для задоволення потреб кожної з генетик.

Важливим також є кваліфікація кадрів, тому спеціалістів ділитимемо відповідно до рівня підготовки. Для канадської — достатньо основних знань, завдяки витривалості цих тварин, закладеної генетично. На комплексах з данською генетикою працюватимуть досвідчені спеці-

лісти, які знають, як забезпечити досягнення поставлених виробничих цілей.

У такий спосіб зможемо забезпечити оптимальну собівартість вирощування за двома технологіями.

- А чи розглядали американський варіант розвитку підприємства: використання послуг ферм-відгодівельників?

- Переваги такої моделі — це те, що орендуєш ферму і сплачуєш за станкомісце. Однак є і великі ризики: ми поставимо поголів'я, забезпечимо кормами та надамо ветеринарний супровід, але не матимемо гарантії, наскільки якісним буде догляд за тваринами. Вітчизняна практика свідчить, що впевненість у результатах можна мати лише тоді, коли є контроль, а не покладаєшся на інших. Безперечно, в партнерстві можна досягти успіху, але надійніше самостійно будуватися, ніж їх шукати і «відсіювати» за результатами співпраці.

У стратегічних планах компанії — повна вертикальна інтеграція виробництва. Фінальний етап розвитку свинарського напрямку — м'ясопереробне підприємство. Для реалізації стратегії найближчим часом розвиватимемо племінний напрям, будуватимемо нові свиноматочні та збільшуватимемо поголів'я свиноматок.

ПОДОРОЖ — ПОДАРУНОК ВІД КОМПАНІЇ

Ще зі шкільних років Івану подобалася техніка. Як правило, коли батько, водій їхнього господарства в Сутківцях, займався ремонтом машини, син намагався бути поряд. Бодай ключ подасть, а все одно приємно, що міг підсобити.

Після армійської служби Іван Очкур довго не роздумував, де працевлаштуватися. Ще раніше вирішив, що залишатиметься в рідному селі, що тут набуватиме досвіду тракториста.

Відтоді минуло 26 років, а Іван Іванович Очкур залишається вірним своєму вибору.

- Я звик до колективу, умови роботи мене влаштовують, - розповідає Іван Іванович. - Правду кажуть, що від добра не шукають добра. То я задоволений, що живу разом зі своєю сім'єю, бачу доньку, сина, що поряд батьки. І не треба їхати в світи, щоб заробити копійку.

За тривалі роки роботи в сільському господарстві Іван Очкур освоїв різну техніку. Була потреба — працював кілька сезонів комбайнером, а в своєму тракторі, здається, знає кожен гвинтик.

Нещодавно працював ним на полях Гвардійського, на яких вносив мінеральні добрива. Загалом досвідченому трактористу доводилося виконувати різні комплекси польових робіт. Також неодноразово своєю технікою надавав допомогу пайовикам. Люди завжди висловлюють вдячність, що компанія приходить на виручку, відгукуючись на прохання власників земельних паїв.

Старанність, добросовісність Івана Очура, тракториста Сутковецького відділку, оцінило й керівництво Групи компаній «VITAGRO». Минулого року, на честь 20-річчя компанії «VITAGRO», він був нагороджений поїздкою закордон.

- Кращі працівники компанії побували в Кракові, Празі, Дрездені — відомих історичних центрах сусідніх країн. Я в захопленні від побаченого, - ділиться враженнями Іван Іванович. — Дякую рідній компанії, що цінує професіоналами і заохочує нас, - каже на завершення Іван Очкур.

РОЗРАХОВУЮТЬСЯ ВЧАСНО Й ЯКІСНО

- Для тих, хто тримає своє господарство — худобу, птицю, дуже вигідно брати зерно на виплату за паї, - каже жителька села Бондарівка Ярмолинецького району Наталя Остап'юк. - Два земельні паї нашої родини обробляє Група компаній «VITAGRO». І яким би не був рік для компанії, успішним чи не дуже, а з людьми розраховуються вчасно і в повному обсязі, - додає жінка. - Раніше, до того, як тут почала працювати компанія, виплати за паї були значно меншими.

Задоволені наші пайовики і тим, що багато коштів вкладає компанія в ремонт сільських доріг, соціальних закладів. Добре було би, щоб створювала «VITAGRO» більше робочих місць, щоб сільські жителі не роз'їжджались по заробітках, а трималися свого дому.

Її підтримує і Ольга Вальчук яка свого часу працювала в колгоспі різноробочою. Її чоловік, нині, на жаль покійний теж працював у господарстві, водієм. Вона вимушена їздити на заробітки в Польщу, та мріє знайти роботу поблизу рідного села.

Зерно нового врожаю, яке отримують пайовики, каже, якісне, його вистачить для потреб домашнього господарства. Від усієї громади жінка дякує компанії і за допомогу в будівництві каплички в Боднарівці, до якої їдуть молитися усі православні християни.

НА ДОПОМОГУ МЕДИКАМ

У складний період поширення коронавірусу, компанія «VITAGRO» вкотре подає руку допомоги медичним закладам.

У сучасних реаліях соціальна відповідальність бізнесу повинна базуватися, в першу чергу, на створенні безпечних умов для співробітників, пайовиків та партнерів, переконані в компанії «VITAGRO».

І нещодавно для семи центральних районних лікарень Хмельницької області «VITAGRO» передала по 500 пар одноразових рукавиць, 1 500 одноразових масок та 10 захисних комбінезонів.

В умовах недостатнього фінансування закладів охорони здоров'я така підтримка надто необхідна, висловлюють думку керівники районних лікарень.

БУЛА КРАЩОЮ ЛАНКОВОЮ

Батько так і не дізнався про її народження. Бо, коли Софії було від роду лише три дні, мама отримала страшну звістку – її Мартин поліг на війні смертю хоробрих. Потім не раз – не два вона чула від мами, що залишитися одній-однісінькій з маленьким дитям, без допомоги, – то надзвичайно велике випробування. Не знала, де й сили брати, щоб винести це величезне горе.

Як важко доводилося найріднішій людині, Софія зрозуміла практично з дитинства. Тож, щоб хоч трохи допомогти, вже в тринадцять років пішла працювати на ферму. А ще бурякові норми на рівні з дорослими «тягнула». З часом вона стане однією з кращих ланкових у господарстві, яку поставимуть за приклад. Проте дитинство не залишило Софії приємних спогадів, даремно вона каже, що воно пробігло повз неї непоміченим.

Роботи в колгоспі Софія Мартинівна Шаргала віддала 38 років свого життя. Тут вона й зустріла майбутнього чоловіка, котрий працював у будівельній бригаді, на свинофермі.

П'ятдесят п'ять літ прожили разом Софія Мартинівна і Микола Кирилович Шаргали з села Доброгорща Хмельницького району. І головним правилом їхньої сім'ї була злагода й підтримка одне одного. В любові й добрі виховували сина та доньку.

- Два роки, як не стало мого чоловіка, а в селі про нього і тепер згадують добрим словом. Бо він усіх людей слухав. Там – мурував, там – штукатував. Треба – піч покладе, фундамент зробить, руки мав золоті, - розповідає Софія Мартинівна. – За свою важку працю в колгоспі отримали ми обоє земельні паї, віддали їх в обробіток компанії «VITAGRO». Дуже добрі господарі нам трапилися, бо поля не заростають бур'янами. І зерно на пай отримуємо чисте, сухе. Людей не обманюють, а навпаки – допомагають, як можуть. Для нас, старшого покоління, дітей війни, це дуже важливо, - каже на завершення Софія Шаргала.

З ДОБРИМИ ПОБАЖАННЯМИ – У КРАЇНУ ЗНАНЬ

СТАЛО ДОБРОЮ ТРАДИЦІЄЮ ВІТАТИ З ДНЕМ ЗНАНЬ УСІХ ПЕРШОКЛАСНИКІВ У ГРОМАДАХ, ДЕ ГРУПА КОМПАНІЙ «VITAGRO» ВЕДЕ ГОСПОДАРСЬКУ ДІЯЛЬНІСТЬ. І ЦЬОГО РОКУ 1073 УЧНІ ОТРИМАЛИ ПОДАРУНКИ ВІД КОМПАНІЇ «VITAGRO».

В очах дітей було стільки радості, щастя, коли представники «VITAGRO» вручали їм новенькі наплічники з канцелярським приладдям.

- У рамках наших соціальних проектів ми прагнемо допомагати якомога більшій кількості людей, оскільки соціальна відповідальність - одна з головних цінностей Групи компаній «VITAGRO». Усім школярам і їхнім батькам - міцного здоров'я, наснаги, успіхів. Нехай задумане вдасться, - побажав генеральний директор Групи компаній «VITAGRO» Петро Лабазюк.

РИЗИКУЮЧИ ЖИТТЯМ, РЯТУЮТЬ ІНШИХ

17 вересня в Україні відзначали День рятувальника - свято тих, хто рятує чужі життя, щоразу ризикуючи своїм.

На честь цього професійного свята генеральний директор Групи компаній «VITAGRO» Петро Петрович Лабазюк передав Волочиському районному сектору ГУ ДСНС України в Хмельницькій області подарунковий сертифікат на придбання цифрової мобільної радіостанції. Крім того, він вручив подяки та грошові винагороди майору Віталію Ямковому, старшому лейтенанту Андрію Грінченку і старшому сержанту Миколі Бучинському.

А в селищі Чемерівці керівник кластеру «Товтри» Анатолій Степчук вручив подарунковий сертифікат на придбання комп'ютерної техніки Чемеровецькому районному сектору ГУ ДСНС України у Хмельницькій області.

Працівники оперативно-рятувальної служби цивільного захисту допомагають людям в різних надзвичайних ситуаціях. Попереджають та ліквідують пожежі, аварії та катастрофи, знешкоджують боєприпаси, рятують людей на воді, виносять з вогню, дістають з-під уламків. Тож це була чудова нагода подякувати їм за мужність, сміливість і рішучість.

ЇЙ НЕБАЙДУЖЕ ЖИТТЯ КОМПАНІЇ

Своє покоління Надія Михайлівна Муляр з села Гвардійське Хмельницького району характеризує як надзвичайно трудолюбиве. Бо й справді, коли старші були на колгоспних полях чи фермах, то й діти біля них, як могли, підсобляли батькам. Отак змалку привчалися, що хліб треба заробляти нелегкою працею.

- Мені було лише чотирнадцять років, а я вже ходила працювати в поле. Йде комбайн, а ми – за ним. І колоски збирали, і соломку згортали. Ніхто зі школярів не відмовлявся від роботи, бо діти мали бути підмогою для батьків, - розповідає 82-літня жінка. - І як тільки закінчила школу, то зразу ж в колгосп пішла. Мені доручили вести облік, скільки зерна відвантажували з поля на тік. Як правило, вантажили вночі, а на ранок вже треба було принести звіт в контору. Я дуже старалася, щоб ніхто й поганого слова про мене не сказав, щоб нікого не підвести, - пригадує ті далекі роки Надія Михайлівна.

І її старанність, порядність помітили, запропонувавши роботу в конторі колгоспу. Та невдовзі разом з чоловіком Антоном мусили їхати до Луганська, де він мав навчатися в інституті, на хіміко-біологічному факультеті. Там і народилася у молодого подружжя донечка Лариса.

І все ж Надіне серце рвалося на Хмельниччину, адже вдома хворіла

мама, батькам потрібна була її допомога.

Вона повернулася, знову вийшла на роботу. Закінчивши Шепетівський технікум, обійняла посаду головного бухгалтера господарства. Після закінчення навчання приїхав на батьківщину й чоловік, вчителював у місцевій школі.

А згодом Антона Дем'яновича Муляра земляки обрали сільським головою. Шістнадцять років вірно служив він людям. Разом з ними працював на збиранні врожаю, проводив заготівлю молока, картоплі. У той час велося будівництво школи,

дитячого садочка, відповідальність за яке лягала також на плечі керівника села.

Надія Михайлівна розповідає, що якраз у ті часи активно розвивалася художня самодіяльність.

- Мені здається, більшість тоді були учасниками хору. І я залюбки виступала з нашим хором колективом, - додає співрозмовниця.

На жаль, рано не стало Антона Дем'яновича, трагічний випадок забрав його життя. Розрадою для неї завжди були діти – доньки Лариса, Наталя, син Олександр. Раділо мамине серце, коли здобули освіту, одружилися. Тепер її радість зросла на п'ять онуків і двох правнуків.

Із своєю колишньою роботою Надія Михайлівна не пориває зв'язків. І хоч у бухгалтерії працюють вже значно молодші, а все одно вітають зі святами, телефонують, зокрема головний бухгалтер Галина Махнюк, менеджер Ніна Бучиста.

- Мене, як ветерана праці, вітають зі святами, і дівчата з бухгалтерії дзвонять, довідуються. І я теж цікавлюся життям компанії, - каже Надія Муляр. - Віддала в обробіток свій земельний пай. Задоволена, що розраховуються з нами, як належить. Раніше, коли тримала господарство, на пай брала зерно, а тепер – гроші.

Ми, пайовики, знаємо, що коли з'являється якась потреба, насамперед звертаємося до своєї компанії.

ГОРДЖУСЯ СВОЇМИ ДІТЬМИ

Велика сім'я – великі турботи, але й значно більша радість, каже Валентина Кулагіна, мати, яка народила та виховала шестеро дітей. Вони стали її опорою, її найсвітлішою надією, її гордістю.

Вже й коли наговорилися вдосталь, згадуючи життєві історії, які характеризують її дітей як трудолюбивих, порядних, щирих людей, а за кілька днів Валентина Вікторівна телефонує, мовляв, забула згадати ще й таке... Материнська любов, яка, здається, вихлюпується у кожному слові, коли розповідає про своїх вже дорослих дітей, і справді не має меж.

Валентина народилася в невеличкому селі Гречана Волочеського району. І по закінченні школи поїхала з рідного дому в далеку Брянську область Росії, де розпочала навчання в сільськогосподарському технікумі. Там і зустріла свою долю, там разом з чоловіком розпочали своє спільне сімейне життя. У далекому краю народилися три донечки. Та після аварії на Чорнобильській АЕС Брянщина потрапила в зону відчуження, і молода сім'я переїхала до батьків, на Волочищину. Незадовго в Соломній купили хату і почали господарювати самостійно. Обоє працювали в місцевому господарстві ветеринарами.

І ще тричі прилітав лелека до оселі Кулагіних, подарувавши їм двох синів і донечку.

- Важко було, бо хотіли, аби наші діти не були обділені, щоб, як і інші,

мали хороший одяг, взуття, шкільне приладдя.

Чоловік, на жаль, вже покійний, завжди говорив, що діти повинні навчатися, здобути хорошу освіту, бо професія дасть можливість заробити собі на хліб, - розповідає Валентина Вікторівна. - І як ми тішилися, що Оксана закінчила медичне училище, зараз вона завідує ФАПом в Гречаній. Оленочка – заввиробництвом в одному з кафе Хмельницького. Люда – фінансист в банку, а Сергій, як і ми, його батьки, ветеринарний лікар, працює в компанії «VITAGRO». Марина закінчила Кам'янець-Подільський педагогічний університет, а наймолодший Володя – аграрну академію, працює лінійним агрономом в компанії «VITAGRO».

До речі, в нашому селі компанія дала можливість працевлаштуватися багатьом людям. І хто хоче робити,

без копійки не залишиться.

Про синів моїх ніхто поганого слова не скаже, бо і турботливі, і люди, завжди готові допомогти кожному, хто звертається.

Дівчата – господині хороші. Смачнішого борщу, як Оксана, мені здається, ніхто не зварить. У Марини такі торти виходять – просто кулінарні шедеври. А Люда дуже квіти любить, що новенького побачить, привозить щоб висадити біля хати.

Уся наша сім'я дуже любить квіти, - розповідає Валентина Вікторівна, - тому й квітник біля хати чималенький. І ми хочемо, щоб довкола було більше краси, яку можемо створити своїми руками.

Коли мені вручали медаль «Мати-героїня», я подумки подякувала своїм дітям за те, що вони виправдали наші батьківські сподівання, за те, що додають мені сил, що турбуються про мене, що мама для них – і справді любима, дорога.

Неодноразово вшановували мене й у Групі компаній «VITAGRO», якій я віддала в обробіток наші земельні паї. Добре, що наша земля не заростає бур'янами, обробляється, що на ній збирають високі врожаї і вчасно та добросовісно розраховуються з пайовиками. Дякували не раз мені й за синів, вони мають заслужений авторитет в компанії. Від цього стає так добре на душі...

ТАЛАНОВИТИЙ МАЙСТЕР

У Попівцях Петра Шевчука характеризують як дуже скромну і надзвичайно працювиту людину, як талановитого майстра. Усі, хто знає Петра Станіславовича, кажуть, що руки у нього золоті, усе вміє зробити. Багатьом односельцям столи, стільці, лавки із дерева зробив – міцні, надійні, гарні. Часто, щоб потішити свою душу, майстер береться за створення картин по дереву, від яких і справді важко відвести погляд.

Та не лише столярними та художніми роботами по дереву вражає Петро Шевчук. Коли проводили люди воду до своїх домів, він був першим помічником для усіх. І електрогазозварювання знає, і на ремонті будь-якої техніки розуміється. Як не дивуватися, не захоплюватися, коли своїми руками, із різних запчастин, які хтось вже вважав непотребом, Петро Станіславович зібрав два невеличких тракторці, які використовує в домашньому господарстві.

Усі роки, до пенсії, Петро Шевчук трудився трактористом у місцевому колгоспі, тож цю техніку знає досконало. А дружина Наталя працювала у буряковій ланці, коли потрібна була підміна, – у телятнику. Обоє добре знають, які вони – ранішні світанки, бо разом з ними розпочинався робочий день Шевчуків, а закінчувався пізно вночі. Працелюбність, доброта, щирість – спільні риси їхньої сім'ї.

Їх прищеплюють своєму дорогому онуку Віталію, для якого змалку стали опікунами. Всю свою любов, чуйність віддають хлопчику, замінивши йому маму.

Петро й Наталя Шевчуки – пайовики Групи компаній «VITAGRO», якій висловлюють найщирішу подяку за сумлінні розрахунки, за підтримку пайовиків. Нещодавно Петро Станіславович Шевчук святкував своє 60-ліття. Чимало односельців прийшло привітати ювіляра. Були, звісно, добрі побажання, були й душевні пісні. Петро Станіславович акомпанував на баяні, припрошував спробувати меду із власної пасіки. А на завершення усіх пригощали тортом у вигляді того самого баяна, на якому так вправно перебирав клавіші господар.

Нехай же у вашій душі, Петре Станіславовичу, ще довго-довго звучить музика, а золоті руки не перестають дивувати своєю майстерністю.

СОНЯЧНІ КВІТИ У ЇЇ ЖИТТІ

СЬОГОДНІ ЇЇ НАВІТЬ ВАЖКО ПРИГАДАТИ СКІЛЬКИ Ж ТО КАЛАЧІВ, СКІЛЬКИ КОРОВАЇВ СПЕКЛА ВОНА ЗА СВОЄ ЖИТТЯ. ОЦИМ ЗАПАШНИМ ТВОРІННЯМ ЇЇ РУК БЛАГОСЛОВЛЯЛИ ДІТЕЙ НА ПОРОЗІ СІМЕЙНОГО ЖИТТЯ, ПРОВОДЖАЛИ В АРМІЮ СИНІВ, ВІДКРИВАЛИ УРОЧИСТОСТІ. В УКРАЇНСЬКИХ ТРАДИЦІЯХ ВІНШУВАТИ, ЗУСТРІЧАТИ, ПІДНОСИТИ ЯК ПОДАРУНОК КОРОВАЙ – ОСОБЛИВІСТЬ НАРОДУ, ЩЕДРІСТЬ ЙОГО ДУШІ.

Не думала – не гадала Галина, що в житті доведеться займатися пекарською творчістю. Бо кожен коровай – це і справді творчість майстрині, в яку вкладає свої думки, своє тепло, свою сердечність.

Галя росла в сім'ї простих колгоспників, де всі працювали зранку й до ночі. З дитинства була хворобливою, але Бог нагородив дівчинку талантом. Пригадує, як вже у шість років брала до рук ножиці, голку з ниткою. Могла і зашити, і вишити, і викроїти. Дивувалися рідні, бо ж у сім'ї не було швачок, ніхто й не міг передати їй цієї науки. А які фігурки з простого болота ліпила!

Вже згодом Галина закінчила річні курси крою та шиття в Городку, де була однією з кращих учениць. І її захоплення залишилося на все життя – шиття, машинна вишивка були одними з найулюбленіших захоплень. Втім, за яку роботу не бралася, все виходило у неї до ладу. Треба штукатурити, плитку класти – візьметься, і все вийде.

Ось так одного дня прокинулася з думкою спекти калач. Разом з чоловіком їх запросили на весілля і замість купленого вирішила принести свій. Переживала, та він напрочуд вдався, бо звернули на нього увагу не лише господарі, а й весільні гості. Один, другий, третій... Вона завжди отримувала задоволення, коли люди схвально оцінювали її роботу, коли бачила в очах людей радість.

А згодом наважилася Галина Петура на свій перший коровай. Її перший коровай був одноярусний, із нескладними прикрасами, але він приніс ту невимовну насолоду, коли ти розумієш, що твої руки, твоє внутрішнє бажання змогли цей задум реалізувати.

- Далі були і триярусні короваї. Основа – чотиривідрова каструля, а для вищих підбирала вже менші ємності.

Посипалися замовлення не тільки по області. Мої короваї відправляли і в Грузію, і в Сибір, і в Польщу, в інші країни. Коли по 25, а то й більше, замовлень було, то, я мусила відмовляти. Бо з такою кількістю не справилася б. Те, що пекла по 10-11 короваїв, то справді так. Три доби на ногах, без відпочинку. Дуже важко, але люди надіялися, і я не мала права їх підвести, - пригадує Галина Францівна.

Її самій хотілося вдосконалення, тому часто експериментувала і з візерунками, «лаком», яким покривала коровай для блиску.

- Кожного разу хотіла все кращими зробити прикраси на ко-

ровай – квіти, птахи, колосся. А скільки разів пекла короваї на замовлення компанії «VITAGRO», якій і я, і мій син віддали в обробіток земельний пай. Не раз отримувала подяки від керівництва компанії. Кажуть возили їх на урочистості в Київ. Мені приємно, – розповідає жінка.

На жаль, хвороба ніг, серйозна операція не дозволяє нині 75-річній Галині Францівні Петурі займатися справою, яка стала для неї наймилішою.

- Здоров'я підводить, сили не ті. А, знаєте, уві сні часто «печу». Тридцять років займалася короваями, голова, руки мають свою пам'ять. Якби не хвороби – не відмовилася б нізащо від випікання короваїв, – каже Галина Францівна.

Раніш енергійна, жвава Галина Францівна Петура з села Клинове Городоцького району тепер не може без роботи. Мусить пересуватися із двома палицями, то знайшла своїй душі розраду. Із різнокольорових стрічок робить подушечки у вигляді серця, прикрашені квітами. Особливо вдаються їй соняшники, квіти світлі та радісні, якими часто прикрашала короваї.

